

Ukrainian Orthodox Church of Canada
Українська Православна Церква в Канаді
L'Église orthodoxe ukrainienne du Canada

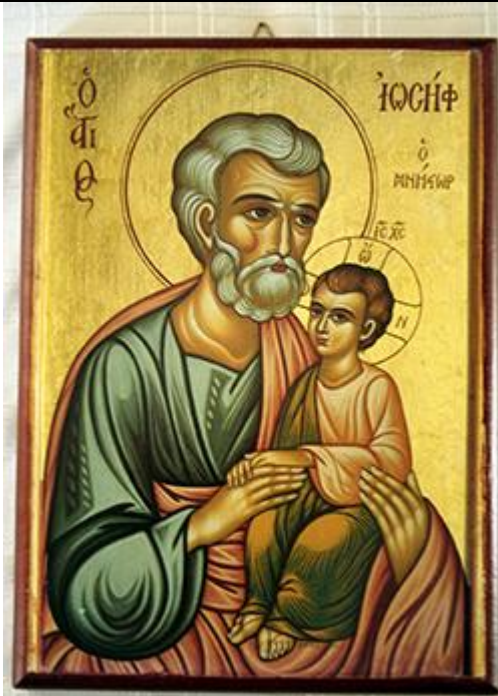
[Home Page](#) | [Listing of Articles](#)

Святі Богоотці

The Ancestors of God

Fr. Ihor Kutash - о. Ігор Куташ

kutash@unicorne.org

Неділі після Різдва Христового завжди посвячується «Святим Богоотцям», як називаємо їх: Йосипу Обручнику, Давиду Царю та Якову Брату Господньому.

Це незвичайна назва бо ж щодо генеалогії тільки одного з цих мужів можна б таким назвати. Мова йде про Давида Царя, з роду якого походить Мати Ісусова Марія. Старий Завіт багато говорить про якості та діла цього мужа Божого. Він показує його побожність та любов до Бога, як також інтимність його розмови з Всевишнім, яка збережена а чудових Псалмах, з яких більшість приписана його авторстві. Але також не прикриває його людську неміч та гріхи – а між ними й перелюбство та вбивство (2 Самуїла 11,12:1-23)! Це ж, як вияв покаяння за цей гріх проти Урії та його дружини Батшеви, яку Давид здобув собі через

The Sunday after the Lord's Nativity is always dedicated to "the Ancestors" of God as they are called: Joseph the Betrothed, David the King and James the Brother of the Lord.

It is a curious name for, in terms of genealogy only one of the them can literally be so called. That would be David the King, from whose lineage Jesus' Mother, Mary, was a descendant. The Old Testament speaks much of the character and works of this Man of God. It shows his piety and love for God as well as the intimacy with which he addresses the Almighty – preserved in the wonderful Psalms, most of which are attributed to him. It also does not conceal his human weakness and sins – among them adultery and murder (2 Samuel 11,12:1-23)! It was in repentance for this sin against Uriah and his wife, Bathsheba, whom David got for himself by the unjust use of the prerogatives of power (what a

несправедливе використання своєї влади (тут і пересторога для сильних усіх віків!), уклав він 50-ий Псалом, який служить прикладом покаяння і його ми вживаємо що ранку коли піднімаємось зі сну. Однак він був Праотцем людської а не Божеської природи Ісуса, *отож і тут* назва «Богоотець» - незвичайна.

Йосип Обручник не є, в звичайному розумінні того слова, генеологічним отцем Ісуса, бо ж Господь - зачатий «безсіменно» від «Невісти неневісної». Чудові якості цього щедрого, милосердного Праведника, який є прикладом щирої любові, ясно бачимо з розповідей про події зв'язані з народженням Христа в Євангеліях від Матвія та Луки. Не привабливий він, як приклад для гордих мужчин, які відкидали б виклик бути охоронцем та опікуном для Дитини, яка не від них походила – та ще й на завжди бути *не мужем а обручником* Його матері. Що за приклад смиренності та самовідданої любові бачимо в Йосипові! Місцевий Римо-Католицький Святий, Андрій Бесет, віддав Праведному Йосипові ту славу, на яку він так заслуговує, коли побудував величну Ораторію, яка звеличує нашу Царську Гору (Мон Рваял) у нашому чудовому місті Монреалі.

Яків Брат Господній аж ніяк не отець Ісуса. Він був Його прибраним братом, як син Йосипа і його дружини, якої ім'я нам не відоме, якої Йосип був вдівцем, коли він погодився прийняти Марію в свою опіку. Яків проявляв чудові якості свого батька в його відношеннях з Ісусом, через що й названий був «Братом Господнім». Спочатку насміхались з нього, називаючи його «Братом Ісуса», тому що так рішуче й лояльно уважав він Ісуса своїм братом, тоді коли походження Сина Марії було предметом підозріння бо ж тільки втаємничені вірою прийняли б, що Ісус справді походить від Духа Святого. А

message here for the powerful of all ages!) that he composed the 50th Psalm which is a model of repentance used in our daily prayers when we arise. Nonetheless he was the Ancestor of Jesus' Human nature and not His Divine nature, so the title "Ancestor of God" is, even in his case, mysterious.

Joseph the Betrothed is not, in the usual sense of the term, a genealogical ancestor of Jesus, for the Lord's conception was "without seed" of a "Bride Unwedded". The marvelous qualities of this generous, loving, compassionate and just man are evident in the events described in the Gospels of Matthew and Luke dealing with the Nativity of our Lord. He is not an attractive figure to "machо" men whose pride would prompt them to scorn the role of protectors and guardians of a child not conceived by themselves – and to be not a husband but betrothed to His mother for all time. What an example of meekness and selfless love we see in Joseph! Our local Roman Catholic Saint, André Bessette, gave St. Joseph the glory he so richly deserves when by God's grace he built the magnificent oratory that graces Mount Royal in our lovely city of Montreal.

James the Brother of the Lord is clearly not a genealogical ancestor of Jesus. He was His step-brother in a sense, since he was the son of the Joseph and the wife whose name we do not know, of which Joseph the Betrothed was a widower when he accepted to take Mary under his protection. James showed the marvelous qualities of his father in his relationship to Jesus, earning him the title "Brother of the Lord". At first "Brother of Jesus" was a title of mockery because James so firmly and loyally accepted Jesus as his brother at a time when the origins of Mary's Son were a matter of suspicion (for only those whose faith had revealed this to them would believe that Jesus was truly conceived of the Holy Spirit). Later in that great Family of Christ, the Church, he came to be called "Brother of the Lord", an expression of the

потім у великій Родині Христовій, Церкві, ця назва перетворилася на «Брата Господнього», ставши визначенням найглибшої пошани.

Отож як можуть ці три мужі бути «Богоотцями»? Ось відкриття тайни: вони – Богоотці так як і **ми** покликані ними бути: тому що Ісус, Друга Особа Пресвятої Тройці, Бог втілений, прибув до **нас**, щоб наше серце, душа та життя було б місцем, де Він наново народжується в цьому світі, який так потребує Його. Ось тут таємниче значіння привіту, яким вітаємось у цей блаженний час: ми не кажемо «Христос народився», наче б це була просто історичною подією, хоч вона нею є також. Ми кажемо «Христос народжується» висловлюючи переконання, що це таїнственна подія, яка ніколи не закінчиться. А коли кажемо: «Славімо Його» - це ж те саме іншими словами. Коли ми Його славимо своїми словами, мислями та ділами то Втілення Його, яке нас і з нами весь космос єднає з Ним, продовжується на вічні віки. І як пише Ап. Павло: Бог **буде** «у всьому все» (I Коринтян 15:28). Ось це наше покликання: бути сьогодні і назавжди вічною Його родиною (Ефесян 2:19)!

deepest honour.

So how are these three men “Ancestors of God”? Here comes the revealing of the Mystery: they are Ancestors of God in the same way that **we** are also called to be such. It is because Jesus, the Second Person of the Trinity, God Incarnate, has come to **us** so that our hearts, souls and lives can be the place in which He is born anew in this world which has such need of him. That is the mystical meaning of the greeting we use at this blessed season: we do not say “Christ has been (or was) born” as though it were simply a historical event we were marking, although it is certainly that as well. We say “Christ is (being) born” – to show that this is a mystical on-going event which shall never end. When we say: “We glorify Him”, this actually means the same thing. As we glorify Him by our words, thoughts and deeds, the Incarnation by which we – and the world with us – are/is being united to God continues into eternity. And, as St. Paul says: “God **shall** be all in all” (I Corinthians 15:28). This is our vocation: to be today and always His eternal family (Ephesians 2:19)!